

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การออม คือ รายได้เมื่อหักรายจ่ายออกแล้วจะมีส่วนซึ่งเหลืออยู่ ส่วนของรายได้ที่เหลืออยู่ไม่ได้ถูกใช้สอยออกไปนี้เรียกว่าเงินออมหรือก็คือ การชะลอการบริโภคหรือการใช้ทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่ในปัจจุบันบางส่วนเอาไว้ เพื่อให้เกิดความสามารถที่จะบริโภคในอนาคตหรือในยามจำเป็น การออมจะอยู่รูปแบบต่างๆเช่นรูปเงินฝากออมกับสถาบันการเงิน ออมโดยซื้อหลักทรัพย์ เช่น ออมในตราสารทุน ตราสารหนี้ และตราสารอนุพันธ์ หรือในรูปสินทรัพย์ เช่น ที่ดิน อสังหาริมทรัพย์ ทองคำ หรือออมในรูปแบบประกันชีวิตแบบออมทรัพย์ ประกันสังคม กองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ สหกรณ์ เป็นต้น เพื่อหวังผลตอบแทนและการเพิ่มมูลค่าของสินทรัพย์ โดยสถาบันการเงินเป็นแหล่งรับเงินออมและจัดสรรสินเชื่อให้แก่ผู้ต้องการเงินทุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนนำไปลงทุนทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่อไป อีกทั้งการออมยังเป็นปัจจัยที่จะทำใ้บุคคลบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในอนาคต การออมที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นยังช่วยให้ผู้ออมมีทรัพย์สินเพียงพอสำหรับการดำรงชีพในอนาคตหรือในยามเกษียณอายุ

การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยเงินทุนจำนวนมาก โดยแหล่งที่มาของเงินทุนนั้นมีอยู่ 2 แหล่งคือ แหล่งเงินทุนภายในประเทศ ซึ่งประกอบด้วย การออมภาคครัวเรือน การออมภาคธุรกิจ การออมภาครัฐบาล และการออมภาครัฐวิสาหกิจ อีกแหล่งคือ เงินทุนภายนอกประเทศ ได้แก่ การออมจากต่างประเทศซึ่งภาครัฐได้กู้ยืมเงินมา หรือการได้รับการช่วยเหลือ และการลงทุนจากต่างประเทศ ซึ่งการที่เศรษฐกิจของประเทศจะพัฒนาเติบโตอย่างมั่นคงยั่งยืนนั้น จำเป็นต้องอาศัยแหล่งเงินทุนจากภายในประเทศเป็นสำคัญ การออมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนการลงทุนที่จะพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้เป็นอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ ซึ่งหากการออมของประเทศอยู่ในเกณฑ์ต่ำไม่สัมพันธ์กับการลงทุน จะทำให้ประเทศต้องพึ่งพาเงินออมจากต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

ตารางที่ 1.1 การออม การลงทุนและผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศไทย (หน่วย: พันล้านบาท)

ปี พ.ศ.	การออม ในประเทศ (1)	การลงทุน ในประเทศ (2)	ช่องว่าง ระหว่างการออม และการลงทุน (1)-(2)	ผลิตภัณฑ์ มวลรวม ในประเทศ (GDP)	การออม ต่อ GDP (ร้อยละ)	การลงทุน ต่อ GDP (ร้อยละ)
2536	1,094.3	1,266.4	-172.1	3,165.2	34.6	40.0
2537	1,290.6	1,460.9	-170.3	3,629.3	35.6	40.3
2538	1,492.1	1,762.2	-270.1	4,186.2	35.6	42.1
2539	1,580.2	1,928.2	-348.0	4,611.0	34.3	41.8
2540	1,564.1	1,593.2	-29.1	4,732.6	33.0	33.7
2541	1,541.7	946.0	595.7	4,626.5	33.3	20.4
2542	1,422.3	950.6	471.7	4,637.1	30.7	20.5
2543	1,495.2	1,124.2	371.0	4,922.7	30.4	22.8
2544	1,461.4	1,237.1	224.3	5,133.5	28.5	24.1
2545	1,499.7	1,297.3	202.4	5,450.6	27.5	23.8
2546	1,674.8	1,477.5	197.3	5,917.4	28.3	25.0
2547	1,848.7	1,738.6	110.1	6,489.9	28.5	26.8
2548	1,914.6	2,228.4	-313.8	7,087.7	27.0	31.4
2549	2,314.2	2,235.0	79.2	7,816.5	29.6	28.6
2550	2,793.2	2,253.5	539.7	8,525.2	32.8	26.4
2551	2,712.0	2,644.6	67.4	9,080.5	29.9	29.1
2552	2,675.0	1,920.5	754.5	9,041.6	29.6	29.6

ที่มา : สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ในช่วงก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ประเทศไทยมีการเจริญเติบโตเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับสูง จากตารางที่ 1 พบว่าในระยะเวลา 5 ปี ระหว่างปี 2536 - 2540 มีการลงทุนในประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 8,010.9 พันล้านบาท ในขณะที่เงินออมในประเทศมีจำนวน 7,021.3 พันล้านบาท นั่นคือเงินออมภายในประเทศไม่เพียงพอต่อการลงทุนต่อเนื่องหลายปี ทำให้ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนในประเทศมีค่าติดลบสะสมในปี 2536-2540 รวมเป็นจำนวนสูงถึง 989.6 พันล้านบาท ปัญหาดังกล่าวทำให้ประเทศไทยต้องพึ่งพาเงินออมหรือเงินกู้จากต่างประเทศมาชดเชยความต้องการเงินลงทุนจำนวนมาก ส่งผลต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจในช่วงต่อมา

สำหรับช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2541- 2548 สัดส่วนการออมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศก็ยังมีแนวโน้มลดลง แต่ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนของไทยยังเป็นบวกอยู่

เนื่องจากผู้ประกอบการมีความระมัดระวังในการลงทุนในขณะที่สถาบันการเงินก็มีความเข้มงวดในการให้สินเชื่ออย่างไรก็ดีตั้งแต่ปี 2546 การลงทุนเริ่มมีการขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้น ทำให้ช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุนของไทยมีปริมาณที่แคบลง จนกระทั่งปี 2548 ช่องว่างของการออมและการลงทุนกลับมาติดลบอีกครั้งเป็นจำนวน 313.8 พันล้านบาท

ตารางที่ 1.2 รายได้ประชาชาติและการออมของประเทศไทย (หน่วย : พันล้านบาท)

ปี พ.ศ.	รายได้ประชาชาติ (NI)		การออมในประเทศ		การออมต่อรายได้ (ร้อยละ)
	จำนวน	การขยายตัว (ร้อยละ)	จำนวน	การขยายตัว (ร้อยละ)	
2541	3,311.0	-3.7	1,541.7	-0.9	46.6
2542	3,334.8	0.7	1,422.3	-7.7	42.6
2543	3,635.2	9.0	1,495.2	5.1	41.1
2544	3,727.7	2.5	1,461.4	-2.3	39.2
2545	3,883.7	4.2	1,499.7	2.6	38.6
2546	4,174.9	7.5	1,674.8	11.7	40.1
2547	4,630.4	10.9	1,848.7	10.4	39.9
2548	5,056.3	9.2	1,914.6	3.6	37.9
2549	5,630.9	11.4	2,314.2	20.9	41.1
2550	6,241.7	10.8	2,793.2	20.7	44.8
2551	6,729.1	7.8	2,712.0	-2.9	40.3
2552	6,513.1	3.2	2,675.0	-1.4	41.1

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางที่ 1.2 พบว่าแม้การออมในประเทศปี 2541-2552 จะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นตามรายได้ประชาชาติที่เพิ่มขึ้นก็ตาม แต่หากพิจารณาอัตราการออมต่อรายได้ประชาชาติแล้วมีแนวโน้มลดลงมาก โดยในปี 2552 มีอัตราการออมต่อรายได้ประชาชาติเท่ากับร้อยละ 41.1 ลดลงมากเมื่อเทียบกับในปี 2541 มีอัตราร้อยละ 46.6 การที่เงินออมยังมีแนวโน้มที่ลดลงอย่างต่อเนื่องเช่นนี้ อาจยังไม่ส่งผลกระทบต่อการลงทุนในระยะสั้น แต่สำหรับในระยะกลางหรือระยะยาวหากประเทศไทยมีความจำเป็นต้องขยายการลงทุนจำนวนมากในภาวะที่การออมในประเทศไม่เพียงพอเช่นนี้ อาจจะทำให้เกิดการขาดดุลการออมจำนวนมากจนเป็นปัญหาต่อเสถียรภาพเช่นในอดีตได้

จังหวัดลำปางนั้นอยู่ในเขตของภาคเหนือตอนบน ซึ่งถือว่ามีความสำคัญทางเศรษฐกิจและการเงินเป็นอันดับต้นๆของเขต โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดลำปางจะอาศัยการผลิตภาคเกษตรเป็นหลัก แต่การผลิตนอกภาคเกษตรกรรมก็มีความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมและ

การทำเหมืองแร่ เมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตามราคาประจำปีจำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ.2551 พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเท่ากับ 47,535 ล้านบาท มาจากภาคการเกษตร จำนวน 7,045 ล้านบาท และนอกภาคการเกษตรกรรมเท่ากับ 40,491 ล้านบาท (ดังตารางที่ 1.3)

ตารางที่ 1.3 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตามราคาประจำปีจำแนกตามสาขาการผลิต จำลอง พ.ศ. 2547–2551
(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	2547	2548	2549	2550	2551
ภาคเกษตร	4,217	4,453	5,399	5,366	7,045
เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	4,096	4,311	5,257	5,223	6,879
การประมง	121	142	142	143	166
ภาคนอกเกษตร	33,864	35,563	37,512	40,035	40,491
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	6,148	5,866	5,120	5,031	3,891
การผลิตอุตสาหกรรม	4,373	4,387	4,787	5,345	5,846
การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	2,039	2,331	2,594	2,707	2,798
การก่อสร้าง	1,848	1,666	1,860	2,209	1,912
ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	6,673	7,242	7,741	8,094	9,001
โรงแรมและภัตตาคาร	367	367	406	435	456
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1,974	2,082	2,157	2,217	2,307
ตัวกลางทางการเงิน	1,286	1,291	1,578	1,741	1,848
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	1,502	1,553	1,586	1,609	1,583
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ	2,946	3,242	3,510	3,748	3,865
การศึกษา	3,093	3,541	3,923	4,432	4,458
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,226	1,575	1,821	2,033	2,089
การให้บริการชุมชน สังคม	313	339	345	344	343
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	77	81	84	89	95
ผลิตภัณฑ์จังหวัด	38,081	40,016	42,911	45,401	47,535
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคน (บาท)	47,045	49,333	52,783	55,714	58,210
รายได้ประชาชาติ	809	811	813	815	817

ที่มา : สำนักนโยบายการออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

ปริมาณเงินออมในจังหวัดลำปาง เมื่อเทียบจากปริมาณเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละจังหวัดในเขตภาคเหนือตอนบน ปริมาณเงินฝากในจังหวัดลำปางมีมากเป็นอันดับ 3 รองจากจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย โดยข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ปี พ.ศ.2548-2552 มีปริมาณเงินฝากที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2548 มีเงินฝากเท่ากับ 20,491 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็น 24,647 ล้านบาทในปี 2552

ตารางที่ 1.4 ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารพาณิชย์ในภาคเหนือตอนบน

ภาคเหนือตอนบน	2548	2549	2550	2551	2552
เชียงใหม่	94,808	103,257	105,376	114,230	116,937
ลำพูน	9,585	9,922	10,346	11,474	11,807
เชียงราย	28,210	30,035	31,500	34,980	38,409
ลำปาง	20,491	21,421	21,743	23,509	24,647
ตาก	11,490	11,525	12,255	13,625	15,094
น่าน	4,578	4,975	5,003	5,293	5,874
แพร่	8,028	8,515	8,820	9,607	10,315
พะเยา	7,852	7,918	8,667	9,188	10,168
แม่ฮ่องสอน	2,624	2,586	2,836	3,101	3,580
รวม	187,666	200,154	206,546	225,007	236,831

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย

ซึ่งปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์นั้นอาจเป็นแค่ส่วนหนึ่งของการออม แต่ยังมี การออมในรูปแบบอื่นๆ ที่ผู้ออมสามารถเลือกรูปแบบการออม ตามความต้องการและผลประโยชน์ ของตนเอง เช่นพิจารณาจากผลตอบแทนจากการออมการลงทุนหรือสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี เช่น การออมแบบประกันชีวิต กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนรวม LTF/RMF สลากออมสิน/รทส. สหกรณ์ออมทรัพย์ พันธบัตรออมทรัพย์ เป็นต้น

ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ จึงมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในเขต อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการออมและการลงทุนที่ดีกว่า กลุ่มอาชีพอื่น โดยศึกษาทั้งพนักงานธนาคารของภาครัฐ และเอกชนที่อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด ลำปาง ซึ่งมีจำนวนธนาคารอยู่ทั้งหมด 16 ธนาคาร มีสาขาทั้งหมด 38 สาขา โดยศึกษาว่าปัจจัย

เหล่านี้ันได้แก่ รายได้ถาวร (permanent income) รายได้ชั่วคราว (transitory income) จำนวนสมาชิกในครอบครัวของพนักงาน ทรัพย์สินของพนักงาน ธนาคารที่พนักงานสังกัด เพศ ระดับการศึกษาของพนักงาน อายุของการทำงานของพนักงาน ว่ามีความสัมพันธ์กับการออมอย่างไร มีนัยสำคัญหรือไม่อย่างไร ซึ่งผลการศึกษานี้ จะมีส่วนช่วยในการตัดสินใจเพื่อเป็นแนวทางในการวางนโยบายต่างๆเกี่ยวกับการออมของผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมกรรมการออมของพนักงานธนาคารในอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมและการเลือกรูปแบบการออมของพนักงานธนาคารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1.3.1 ทราบถึงลักษณะพฤติกรรมและการเลือกรูปแบบการออม รวมทั้งปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานธนาคารในอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง

1.3.2 ภาครัฐบาลและภาคเอกชน สามารถนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายส่งเสริมการออมได้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการนำเสนอรูปแบบการออมได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนประชาชนทั่วไปหรือผู้ที่สนใจสามารถศึกษารูปแบบการออมของบุคคลที่อยู่ในแวดวงทางการเงินเพื่อเป็นแนวทางในการเลือกรูปแบบการออมของตนเองได้

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้ทำการศึกษาจากกลุ่มพนักงานธนาคาร โดยการศึกษาถึงพฤติกรรมและการเลือกรูปแบบการออม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของพนักงานธนาคาร ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปาง โดยศึกษาจากพนักงานธนาคารในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง โดยมีจำนวนธนาคาร 16 ธนาคาร มีสาขาทั้งหมด 38 สาขา ดังนี้

ตารางที่ 1.5 แสดงจำนวนพนักงานธนาคารทั้งของภาครัฐและเอกชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปาง

ลำดับที่	ธนาคาร	สาขา	จำนวนพนักงาน (คน)
1	กรุงเทพ	ลำปาง	17
		สบตุ๋ย	15
		ถนนจักรไชย	15
		ซอยบิ๊กชีลำปาง	6
		ซอยแหลมปีแตกๆ	3
		ซอยเทศบาลโก๊โลตัส	5
2	กสิกรไทย	ถนนจักรไชย	12
		ถนนรอบเวียง	10
		บิ๊กชีลำปาง	6
3	กรุงไทย	ลำปาง	17
		ประตูชัย	6
		เขลางค์นคร	8
		ซอยเทศบาลโก๊โลตัส	6
4	ทหารไทย	ลำปาง	13
		ถนนจักรไชย	8
5	ไทยพาณิชย์	ลำปาง	17
		นาค่วม	9
		ซอยประตูชัย	7
		ซอยถนนบุญวาทย์	6
		ซอยบิ๊กชีลำปาง	7
6	นครหลวงไทย	ลำปาง	10
		ถนนบุญวาทย์	7
		สบตุ๋ย	6
7	ซีไอเอ็มบีไทย	ลำปาง	7
8	ยูโอบี	ลำปาง	10
9	กรุงศรีอยุธยา	ลำปาง	12
		ถนนบุญวาทย์	7
		ม.ราชภัฏลำปาง	6
10	ออมสิน	ลำปาง	18
		สบตุ๋ย	12
		ซอยบิ๊กชีลำปาง	6

ตารางที่ 1.5 แสดงจำนวนพนักงานธนาคารทั้งของภาครัฐและเอกชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปาง (ต่อ)

ลำดับที่	ธนาคาร	สาขา	จำนวนพนักงาน (คน)
11	อาคารสงเคราะห์	ลำปาง	10
12	ธกส.	ลำปาง	15
		เขลางค์นคร	7
13	ธนชาติ	ลำปาง	8
14	อิสลาม	ลำปาง	8
15	เกียรตินาคิน	ลำปาง	7
16	พัฒนาวิสาหกิจฯ	ลำปาง	5
รวม			354

ที่มา:ชมรมธนาคารจังหวัดลำปาง (2552)

1.5 นิยามศัพท์

การออม หมายถึง การนำเงินสดส่วนต่างระหว่างรายได้และรายจ่ายที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ($\text{Incomes} - \text{Expenses} = \text{Saving}$) ซึ่งเป็นการชะลอการบริโภคหรือการใช้ทรัพย์สินเงินทองที่มีอยู่ในปัจจุบันบางส่วนเอาไว้ เพื่อให้เกิดความสามารถที่จะบริโภคในอนาคตหรือในยามจำเป็น การเก็บออมจะอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ฝากไว้กับสถาบันการเงิน ซื้อหลักทรัพย์ และประกันชีวิตแบบออมทรัพย์ เป็นต้น เพื่อหวังผลตอบแทนและการเพิ่มมูลค่าของสินทรัพย์

ประเภทของการออม หมายถึง การออมทางตรง และการออมทางอ้อม

การออมทางตรง หมายถึง การออมที่เกิดขึ้นโดยการที่ผู้ที่มีเงินออม (ผู้ที่มีปริมาณเงินทุนมากกว่าความต้องการใช้เงินทุน) ซึ่งหมายถึง หน่วยงานเศรษฐกิจที่สำคัญทั้ง 4 (ภาคครัวเรือน ภาคธุรกิจและรัฐวิสาหกิจ ภาครัฐบาล และภาคต่างประเทศ) ที่มีรายได้มากกว่ารายจ่าย สามารถทำการออมผ่านเครื่องมือการออมรูปแบบต่าง ๆ ที่เสนอโดยผู้ที่มีความต้องการใช้เงินทุน (ผู้ที่มีความต้องการลงทุน) ได้โดยตรงโดยไม่ผ่านนายหน้า หรือตัวกลางทางการเงินในตลาดการเงินแต่อย่างใด ดังนั้น ผู้ที่มีเงินออมจะทราบว่าผู้ที่มีความต้องการเงินทุนได้เอาเงินทุนไปทำการลงทุนในรูปแบบใด ซึ่งการออมทางตรงที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตลาดตราสารหนี้ รวมทั้งการออมในระบบสหกรณ์

การออมทางอ้อม หมายถึง การออมที่เกิดขึ้นโดยผู้ที่มีเงินออมทำการออมผ่านเครื่องมือการออมประเภทต่างๆ ที่เสนอโดยตัวกลางทางการเงินในตลาดการเงิน ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ สถาบันการเงิน ซึ่งได้ออกเครื่องมือเหล่านี้เพื่อทำการระดมเงินออมจากหน่วยเศรษฐกิจต่างๆ ตัวกลาง

ทางการเงินก็ได้นำเอาเงินออมเหล่านั้นมาให้ผู้ที่มีความต้องการเงินทุนกู้ยืมเพื่อนำไปลงทุนในโครงการลงทุนของตนเองต่อไป ดังนั้นผู้ออมที่ทำการออมทางอ้อมจะไม่สามารถทราบได้ว่าเงินออมของตนถูกกู้ยืมไปโดยผู้ใดและนำไปใช้ในการลงทุนแบบใด

รูปแบบการออม หมายถึงรูปแบบการออมเงินที่บุคคลหนึ่งตัดสินใจเลือกเพื่อสนองความต้องการหรือความพึงพอใจของบุคคลนั้น เช่น เงินฝากประเภทต่างๆ สลากออมทรัพย์ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (สลาก อ.ก. ส.) สลากของธนาคารออมสิน (สลากออมสิน) หุ้นสหกรณ์ หุ้นสามัญหน่วยลงทุน หุ้นกู้ พันธบัตรรัฐบาล การประกันชีวิต เงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เป็นต้น

การลงทุนทางการเงิน การลงทุนทางการเงินถือเป็นการออมเงินอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นรูปแบบที่มีความเสี่ยงด้านต่างๆสูงในการออมเงิน ได้แก่ การลงทุนในกองทุนรวม หุ้น ประกันชีวิต กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พันธบัตรรัฐบาล การซื้อทองคำ การซื้ออสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved